

Ersan Sarıkaya

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.02.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ersan Sarıkaya

Eserleri:

Ama

"canımsın
canımın taaa içisin
dedi yar bana

tuz sürdü
kezzap döktü yarama
anlatılamaz
tanımsız tarifsiz bir acı
oturdu bağrıma

hem çok sıcak hem çok uzak
adana
canımın taaaa içisin
ammaaaaa
amma
kör aşkı benim ki
ahrazın kulaklarında ki çınlama
sevdam hayal ötesi
tadılamayan bir avunma

öyle ya canımızın ta içiyiz

Ersan Sarıkaya

Antika

yeni taze sanır herkes kendini
bir kaç milyon yıllık geçmişini
maharetli ellerin döndürdüğü çarkta
şekil alıp pişerek vazolaştığını

ve kırılıp bin bir parça olunca
anlıyor insan
anlamsızlığını
en mahir eller yapıştırsada
geriye dönüşün olmadığını

yaşamın

var olmanın hiçliğini

ve görüyor
var sanırken aslında
hiç olmadığını

ölümünden korkuyor
oysa hiç doğmadı ki
ölsün
paramparça vazo nasıl aslına dönsün

biliyor musun nasıl var olursun
hiç olduğunu anladığın an
işte o an durur zaman
ve sadece sen kalırsın
yok etmenin ihanetini kavradığında
ne olmadığını anladığında

Ersan Sarıkaya

Aristo Öldü

Aristo
bizim için
yaşıyor
yol
yordam
ışık
kılavuz oluyor
ya kendi için

.....

...

.

Ersan Sarıkaya

Asena

ASENA
sormuşlar, usta;
güzelliğin resmi var mı
bir usta böyle bir resim yapar mı
ya da güzellik şiire sığar mı
asena
dedim ki şiir yazıyorum sana
adı asena
dağların ulu hakanı
hainlerin korkulu rüyası
mazlumların kalkanı
yani sen
şiirim "sensin" dedim
açıkla dedi
bilmez ki hiç yazılamamış şiir kendisi
çünkü mütevazi
bir yüreği var ki sanki okyanus
bir güzelliği var ki
de tanımsız
öyle ya
o asena
dağlar demirdi deldi
yollar geçilmezdi
geçti
kanatsızdı
uçtu
balta girmez ormanların sultanı
geldi
bir çalıya kondu
güneş utandı bu asaletten
ay kızardı bu samimiyetten
ot çöp börtü böcek dedi
asena
o ulu asaletinle bir ulusana
uyansın tüm doğa
kuru otlar göğersin
dereler çağıl çağıl
ulu haykır
aslını unutanlar kendine gelsin
çöreklenme benim kuru yüreğime
asena
senin kadar anlamlı
senin kadar özel bir şiir yazılmadı
sen yazılmış şiirlerin hası
söylenmiş sözlerin alası
yaşanmış sevgilerin ağbabası
yetişmiş çiçeklerin kokusu
sen varken şiir yazmak
kalemlerin ahlaksızlığı

Ersan Sarıkaya

Ben Gidersem Dedin

ben gidersem dedin
şair olursun
şiiirin olurum dize dize
gökkuşağı simsiyah
her baktığında gökyüzüne
yıldızlarla kayarsın
yaşamları dünyaları
yıkan parçalayan
tuzaklı hain bombalar patlar
yüzüne yüzüne
kuşları sayarsın
süzülen
yıldızlarla kayarsın
ben gidersem dedin
bilemedin
hiçbiri olmadı
kalem tutacak el
türkü yakacak dil
görecek gönül kalmadı
ben gidersem dedin
bu kadar mı sevdiğin.....
bu kadar mı sevdim.....

Ersan Sarıkaya

Ben Hep Ölüyorum

ben mi
sorma
akşamdaaaaaannnn akşama
içiyorum
hiç almadan hep veren
güzel insanlar dostlar
sessizce gidiyorlar bir bir
sıramı bekliyorum
yok hayır ölümü hiç sevmiyorum

biliyor musun
her karardığında biraz daha ülkem
zaten ben hep ölüyorum
az önce "ak" dedi
şimdi "yok" diyor
deliriyorum
kırk yıllık "kani " oluverdiydi ya "yani"
katrandan şeker kaynatmak gibi
iyisin diyor dostlar
iyiyim mi
ha biz mi
"zamanında yakalayamadığım her şeysin
umudum yüreğimin ağrısı
bazan deli rüzgar bazı duru su
tipili kış ilkbahar
yeni başlayış
yeniden başkaldırı her şeye inat
yeni tat
belki de unutulmuş
özelimsin yeniden bulunmuş"
deyişinle
ben hep ölüyorum
görmediğim bilmediğim tanımadığım
dokunuşunla
sıcacık kucaklayışınla
ben hep niye ölüyorum

Ersan Sarıkaya

Bitmeyen Umutsuz Umut

BİTMEYEN UMUTSUZ UMUT
istedim ki bir şiir yazayım
günü
acıyım zulmü anlatsın
geçmişten geleceğe bağ kursun
umdum ki kör gözler açılsın sağırlar duysun.
gördüm ki çağlar öncesinden
bu güne
ozanlar aydınlar her şeyi söylemişler
binlerce yıldır aynı dertler
çekilmiş aynı çileler
bir dönem feodal beyler
despotlar derebeyler
sonra patronlar beyefendiler
yani
söz bitmiş
tükenmiş söylenmesi gerekenler
biri eşek olmuş demiş hani semer
biri eşeğin sahibi hep biner
sen eşekliği kabul edersen
biri sırtına bulurmuş semer
korkum o ki
bu böyle daha çooooook sürer
dedim ki kalsın şiirin
yazma
taşıyan razı binen razı
bozguncu olma....
yanlış
yanlış demiş ozanlar önceden
her karanlığın bir sabahı var/sa
bu çile neden bitmez geceden
daha kaç bin yıl
daha kaç çağ bitecek
acıları inceden
inceden

Ersan Sarıkaya

Bozuk Olan Kan Değil

El kadar çocuk
sabi
bir (rüyalı, tatlı) gece amcaları
ellerinde koca oyuncakları
tekmelerle uyandırdılar,
ford marka beyaz, minibüse attılar

Suçun;
"örgüte girmişsin
kuryemişsin- pek ağır" dediler
önce
lolipop, , çikita muz verdiler
ördeği öttüremediler
iş adabıyla yapmak gerek dedi rütbeli biri
azar, küfür, kötek
"anneeee, babam nerede
söylerim hepinizi

.....
n'olur çişim geldi"
dedi
sonra yazıp çizildi
ellerini kelepçelediler,
bu işte tamam deyip, çay demlediler.

Koca bir salon, yukarılarda adamlar
"bak oğlum"
-bir oyana bir bu yana
sık sıkta tavana bakıp
hep terliyordu biri-
uzun konuştu pörtlek gözlü, pancar suratlısı
"okulum, oyun, geleceğim, ekmek, açım....."
diyecek oldu.....
susssssss diye gürlledi
sen ne anlarsın bunlardan
daha yaşın on iki
!
diyecekti çocuk "hah yaşım on iki, neden bu korku,
bu hiddet niye- buralarda benim işim ne"

suç ağırdı! sekiz yıl yedi
nede mahzun bakıyordu baş belası!
çocuk değil, melek misali!
kim derki bu çocuk büyük adam olamaz
ama böyle bir dava cezasızda kapanmaz
attılar sübyan koğuşuna.

Bir sabah kahvesini içerken
sinirlendi yargıç, kükredi, höpürtedip kahvesini
"yok" dedi "emekler boşuna"
nokta dergisinde manşet, pos bıyıklı, kıllı
iri-yarı -ayı bozması-
koca siyah tespihi elinde

kurye çocuk kucağında.
Yok dedi yargıç, bir kere daha, yok dedi
Bunlar adam olmaz
Bozukluk bunların kanında.
Malatya 87

Ersan Sarıkaya

Bükülmedik Bilek mi Var

n'etekim kenan `a
ağrıma gidiyor
seni
seni sırtımda taşıdığımı bilmek
kendi ellerimle sıkığım cenderende
ezim ezim ezilmek
utandırıyor; karardıkça kararın geceden
beni
seninle paylaşmak aynı günleri
kirpi gibi dolaşıyor ciğerlerimde
soluduğun hava
bir gerçek bükemediğim bileğini
ama öpmem -KANLI ELLERİNİ-
her gün binlerce kere öpsem de yeri
bükebildiğin kadar bük belimi
başımı toprağa sok-gün senin-
yıldız çalsın
kemir
tüm sürgünlerimi
ayrık otuyum
yine de veririm filizlerimi

(Kasım 87)

Ersan Sarıkaya

Celal Aynacı

Ŗiir yürekli
Ŗair gönüllü kuzum
Ŗiir hissedenden kssa
bu yüzden olur kısa
Ŗiir adamlktır
Ŗiir deyince aklıma
celal aynacı gelir

Ersan Sarıkaya

Çocuklar Öldürülmesin

uçurtmalarımız süzülürken gökyüzünde
saklanacak yerimiz yoktu yeryüzünde
kahkahalarımız yağmur yüklü bulutlar
şakalarımız afaki umutlar
perva yoktu sözlerimizde
nasılda kurşun gibi oturdu yüreğimize
o bir söz

.....
çocuklar
öldürülmesin

.....
kurşun gibi
postalların ezdiği
menekşe el
menekşe göz
biz
sağanak yağmur
ille o bir damla
ne uçurtma koydu ne güneş
ekvator sanarken kendimizi
ölüş
bir söz
bir kurşun
bir çocuk
öldürülmesin
onca renk yok
onca gülüş soldu sanki battı güneş
niye bu karanlık kör mü olduk yok mu
nedir yüreğimdeki bu ağırlık bu yük

.....
çocuklar öldürülmesin
demek suç
suçlu güçlü
yüreğim isyanlardan vazgeç
yeter çektiğin yük
bir söz bu kadar ağırken

Ersan Sarıkaya

Destan I İhanet

atatürkle uğraşılmaz
atatürkle savaşılmaz ı
gördüler

o atatürk ki
tarihin göbeğine altın harflerle kazınmış
adına destanlar yazılmış
dünyanın her yerinde anıtlar yapılmış
adam sanki hiç ölmemiş
ölmeyecekmiş
gibi

ama bir eseri var yok edilebilecek
cumhuriyet
ve dahi devlet

ama yılan iki başlı
yılında olsa olmuyor iki baş
fatihin başlattığı savaş
fazladır iki gardaş

ve ejderha kükredi
gövdeyi kontrol eden baş galip geldi

öldü

kuruluş ve kurtuluş

sanılmasın
ölen
hep
ihane olmuştur
ATATÜRK le uğraşılmaz

Ersan Sarıkaya

Devri Alemde Satan Satana

Adanadan çıktım yola
'hu' çektim sağa sola
imanımın ışığıyla
avukatı tokatta buldum
vurdum vurdum vurdum
türban uğruna

irakta çuval geçirildi başıma
hani ıçıkta getmedi değil hoşuma
okşadım sakalı kaşına kaşına

ne kaldı ayağa düşürülmedik
ne kaldı paraya çevirilmedik
na kaldı pazara sürülmedik
okuya üfleye hatmi törenle
O'nuda sürdürdük pazara

maganda
öz anasına
saydı kurşunları namus uğruna
dün gördüm
temilediği namusunu pazarlıyordu
suna
bakıp ayaklarına
'nelere kağadirmişsin be kirli para'
diyerek
dayadı altı patları kafasına

maganda
tükenince sermaye
kendini sürdürdü pazara

Ersan Sarıkaya

Dilek

kırıldım kızgınım sana
...öldürdüğüm yanlarımı sağalttın
şu yanlışı yaşımda
.....yılgin yorgun firari
yaralı gönlümü ayarttın
.....şimdi
.....varsın
olsun her şey karma karışık
lal olmuş dilimde şarkımsın
mil çektiğim ama
gözlerimde ışık
ruhum dünyam gökkuşağı aydınlık
yüreğim ellerimde
ya ya ya
olmasaydın

Ersan Sarıkaya

Dilek 1

her Őeyin k¼c¼g¼ sevilir
bir de
g¼zeldir yenisi
yıllar yıllar sonra
vay be dedirtir
sanki kadın
sanki Őaraptır
Şiir
babamdan ileri oğlumdan geriyim dedi
sırayı sana devretti
Nazım Hikmet Ran
halkın ozanı Şiir başına
aÇ O nu
yineleme
yeniden üret ki
g¼zel uyusun Şiirin devi

16,11,1987

Ersan Sarıkaya

Direnmek Üzerine

anacığım
eyyy oğul
....ağır ol
aheste kalk yerinden
....diyorsun
uykumun en tatlı yerinde
tan vakti
gün aşıyor
....görmüyor musun

ey oğul
yüregini sıcak tut
umutlarını diri
.....diyorsun
kapkara sicağında temmuzun
fil dişi soğuk sarmış her yanı
.....üşümüyor musun

Ersan Sarıkaya

Ekim Güney

(oğlum)

Seni aldım
hediyelerin en güzeli /olanların en değerlisin
sen yaratandan güzelsin/ yaratan senden güzel
oğlum,
varlığın beton duvarları ısıttı
renklendi hücrelerde kapılar
yavrularım, siz dünyalar değersiniz
hayat muştular sunsun size
gönlünüzdekilere eresiniz
sevgi benden, benden can size
esen kalın hepiniz

Ersan Sarıkaya

En Uç Nuktada Saldırman Hiçliğini

aradın
çare olduğunda derde
güneşin doğduğu yerde
yürüdün
evrenin bitmezliğinde
bekledin
aktı zaman perde perde
sordun
çırağın görmezden geldiği son vida(mıyım)
gevşemiş varolduğun her zerrede
gördün yokluğunu tanımlanamaz
düzeyde saldırdın
en uç noktada hiçliğini
o kadar hiçsin
o kadar hiçsin ki çürüttün
bedeninde
yarattın yıktın yarattın yıktın
değmez.....
sin.

Ersan Sarıkaya

En Uç Noktada Saldırman Hiçliğini II Ya da İki Tanrılı Evren

herkes yanığını kaşıyor
terzi söküğünü dikiyor
kör tuttuğunu
kaç kez tutulduğunun
ya da kaç kere kör olduğunun
anlamı yok yaşamın
kirinti yaptığı ömrünün yanında
ruhun sığmadığında bedenine
bulamıyorsan patlayacak boşluk
iki tanrılı evrende
sat anasını
danasını
geçmişini
gelmişini ulu
ulu yaratan ilk tanrıya
sende kaşı yanığını
söğüğünü dik
kör et gözlerini yok eden
ikinci tanrı ölümü öldür
öldür yaşa

tarih denen şarabın tortusu
'no war' avuntusu
çocukların başına düşen
puşt (pardon) buş-blair bombası

Ersan Sarıkaya

Ettiğini Bulma

yine çok geç olacak
geçti mi ele ömürden giden
erişilmez bulduğun dostum
seni bulmadığında kendine uygun
ne denir bilemiyorum
bir şey var ki güzelim
başlarken söyledim

Ersan Sarıkaya

Evrenin Merkezi Sen

EVRENİN MERKEZİ SEN
şiiir yazmak istiyorum
gelmiyor içimden
tek renk sardı her yanıımı
karanlık kap kara
oysa biliyorum ki
her gecenin sabahı var
dağılır her zaman kara bulutlar
yağmur olur bereket olur
gökkuşağı aydınlatır her yanı
gelinlik kız vari
doğa öyle yapar yapıyor
benim gördüğüm
dört yanım soytarı
hep öyle olmuş tarih boyu
bir soytarı çıkmış meydana
karıştırmış renkleri
bulandırmış gerçekleri
bir yiğit dikilmiş karşına
demiş kral çıplak efendii...
halk oyana da bu yana da şak şak
ve
hemen yanibaşımızda olan gerçek
kafdağı kadar uzak
bak
hiç bir şey ulaşılmaz değil
sen de
yüreğinde
dünya sensin
sen herşeyisin
karartanda aydınlatanda sensin
boş ver dünyayı evreni
çevreni
KENDİNİ ESAS AL KENDİNİ

Ersan Sarıkaya

Felek eksin Kılıcını

felek çeksin kılıcını zulmünün
gök kubbeyi indirsin başımıza
zindanlarda ürütsün en güzel yıllarını
ömrümüzün
yine de yay çekmeyiz kaşımıza
o inatlaşsın
boşuna
yeminimiz var direnmeye yaşama

yetişir en nadide çiçekler
Çıplak bozkır dağ başlarında
en nazik filizler parçalar
en sert kayaları
bilirler
bilirler de delirirler egemenler

biz direncimizle onurlu
onlar
korkularıyla
rezildirler
07 Şubat 2015 ÇEKMEKÖY

Ersan Sarıkaya

Gizem

Sözcük

-ki o daha yazılmadı-
mevsimi olmamış ömrümü anlatabilsin

kişi

-ki o daha doğmadı-
yaşadığım acılara katlanabilsin
kaşkaha

-ki yakında-

inecek zulmün suratına
zemherinin sabah ayazı gibi
sevda

-ki onu bilirim-

yaşama sevdalıyım çünkü

sen

uğruna baş verilen kimi erdemlerden yalnız, ama yalnız birini kavradığında,
geriye dönecek, benden ayrı geçirdiğin günleri bir de benimle yaşayacaksın.
Omuzlarına binen yük ezecek seni. Bir kağıt parçası kadar anlamsız, hayat denen
rüzgarın önünde uçuşunu izleyeceksin. Ve günahlarının bedelini ödediğini sanacak,
avunmaya çalışacaksın. Sonunda hesap sorulmaya, anımsanmaya bile değmediğini
anlayacak; işte o an yaşamaya başlayacaksın. Ama yaşam sana uzaktan, çok
uzaklardan el sallıyor olacak.....

ölüm

-ki onu asla kimse öğrenemeyecek-
bana ÇİRKİN KRAL'ın gülüşüyle
gelecek

düşürüp peşine götürürken beni
tüm erdemler başını eğecek

.....

(Ocak 88)

Ersan Sarıkaya

Gönül Zora Yenilmiyor

On yıl,
taşlar eridi, ben erimedim,
dağlar devrildi, ben devrilmedim,
On yıl,
ılgıt, ılgıt esti yeller,
ulu selvileri devirdiler,
küçücük dalgalara yenildi,
onbinler içinde gemiler,

açlık aldı güçlerini,
işsizlik,
İNSANLAR zulme yinede direndiler,
ben gönlüme direnemedim.
On yıl,
yaralar derin, yüreklerde dinmez sızı,
sevgi yiğitlikle koşut
sevgi yaşam
demek ki sende biteceksin ellerin kızı

Ersan Sarıkaya

Gözlerin Hep Sustu

Yağmur yüklü bulutlar gibi
Sevdamı
Ve dahi
Kutsal kavgamı
Şemsiye yaptım üstüne
Kar oldum süzıldüm saçın teline
Yağmur oldum damladım ellerine
Dolu dolu yağdım yollarına

gözlerin hep sustu

gözlerinde kayboldum aradım sesini
dilinde yok oldum
tuttum nefesini nefesimi

gözlerin yine sustu

fırlattım yüreğimi yıldızlara
indi yere parça parça
izledin

gözlerin inadına sustu

gözlerine inat yüreğim haykırdı
tuzdan helva olur mu
karşılıksız denen şey işte tam da bu
dedi vaz geç
zorla güzellik olur mu

da

gözlerin neden hep sustu

Ersan Sarıkaya

Haketmeli

belli ki
tek yanlışı değil
sonu yazılmamış
ve hiçte yazılamayacak
-öyküye-
konu seçmesi seni doğanın
Ama,
bir köprüsün sen
sevda ile aramda
Ve
asla geçmeyeceğim
zor değil
"bedeli başkalarınca ödenen"
ömrü yadsımak
zorun zoru da olsa
öykümüze bir alt başlık olmuşsa
sen – sevda – ve kavga
ve yaşamak
alaca şafağın ak çiği gibi hakkımdır

(12 Eyl.87)

Ersan Sarıkaya

Hasbihal

HASBİHAL
bu nasıl bir yaşam?
ben neyim?
içersem ayık
içmeyince divaneyim...
türlü türlüdür insan
benzemez birbirine
amenna
ancak;
çeşit çeşit öldürülürken insanlık
yaşatmak için yol bulunamaması
çok fena.....
tüm yollar romaya çıkıyor ama
biz neden bir türlü
ulaşamıyoruz haydarpaşaya ?...

.....
sakallı iblisin/ ifritin şerri
sardı her yanı....
biz işte bundandır ağustosta
yutuyoruz tufanı

.....
hani o güzel şair...
"güzel günler göreceğiz çocuklar"
 demişti de.....
cıvı cıvı doluşmuştuk her yana
renga renk
çiçek çiçek
çocuk çocuk melek melek

.....
neden her tarafta cehennem zebanileri
arsızca dolaşiyor öbek öbek

.....
şunca milyon yıl hangi din
musa isa adem meryem
hangi derde çare
hangi yaraya merhem
hangi acıya tuz biber olmuş
halen denilebiliyor
"islamdadır kurtuluş "
isa mesih yolda....
çare kuranda.....

.....
gelde yaşa
ayık kal şu mendebur ortamda
anam demişti ki bana bir ara
doğduğunda çok ağladın fukara
gidiyorum dalma yine efkara
madem ağlayarak doğdun
sende eyvallah de
tüm acıya zalime zulümkara
bari onlar zevk alsınlar dünyadan

Ersan Sarıkaya

Hayat Sadece Aşk Değil

be hey uçkurcu
bre üç kuruşluk
dünya sevgi üzerine kurulmuş anladık
ama her şey aşk değil
yaşamda
zulüm var
soygun
katliam
sömürü var
aşk aşk aşk diye zırlaman
vallahi ömre zarar

faşizm
vahşi kapitalizm
yok edilen adalet

bir yanda camış gibi semiren zengin
ötede
ev ekmek giysi
hak hukuk bulamayan
adam gibi ölemeyen birisi

sen anırıyorsun aşk diye
o boynu bükük
beklediği bir ekmek

yazık
çok yazık
sen o aşkını al

.....
ben biliyorum nerene çakılacak

Ersan Sarıkaya

Her Yer Hain

HEPİMİZ HAİN!!!
kuzu postuna bürünmüş
güya bizdenmiş
sarmış her yanı
hain
aynı sofrada kaşık sallardık
beraber bez topla oynardık
düğün dernek kurar eğlenir
acımıza birlikte ağlardık
yaralarımızı acılarımızla dağlardık

ne oldu nasıl olduda şimdi
karşı dağlarda
acılarımızla vuruşuyor
değerlerimizle öldürüyoruz

kim bu gözlerimize şiş çeken
kim bu kardeşler arasına düşmanlık eken

ölüme seviniyor komşum
sarhoşum
içtiğim bu dost ihanetinden sarhoşum

güneşle güler gecede sinerken
gündüz kapkara şimdi
oyunlarımız yağ töreni
selamlarımız ağı
koptu milletimin tüm bağı

umudumuz güvencemiz
sırtımızın dağı allahı
o kadar çürümüş ki hain
onu da aldı sattı

çarşı kapandı
pazarlık bitti

Ersan Sarıkaya

İleti

İLETİ

Şimdilerde birileri
anlaşılmaz kılmak için şiiri
ya da
yok anlatacak bir şeyleri
amuda kalkıyorlar
elleri ile yürüyor
kalem kullanıyor dizleri

okudukça YUNUS'u
okuyunca N.ÇELİK'i
kaynaşiyor yürekler/birleşiyor hücreler.

(Malatya 85)

Ersan Sarıkaya

İsmail Yiğit

çocuklarım
kendine iyi davran
sana bir şey olursa dayanamam
diyor
Olan gidene oluyor
Ölen öldüğüyle kalıyor
Doğru yanıyor sevenleri bacısı
Ne demiş Nazım Hitmet
Ancak bir yıl sürer yürek acısı
Hani dünya yalandı
Yalan olan biziz
Ne kadar kaçsakta kabullenmesekte
Ve eğer kısmet olursa
O tabuta gireceğiz
Biri demiş yaş otuz beş yolun yarısı
Biri demiş üç yüz yıl yaşadım bir şey anlamadım doğrusu
Yani sözün özü ilerisi gerisi
Eğrisi doğru
Bir gerçek var
Ölüm
Kör olası

Ersan Sarıkaya

İstanbul

Yahya Kemal in şöyle uzaktan seyrettiği
Orhan Veli nin gözleri kapalı
düşündüğü düşlediği
uygarlıklar başkenti
tarih İstanbul

ozanlar hayran
ressamlar aşık
mukimler maşuk
komutanlar için onur
İstanbul

kıtalara köprü
sanata tema
ama İstanbul
no lur bir doğrul
arkana aynaya bak
haydi ne olur ayağa kalk
bak İstanbul

utanmazların
acımasızların acıların
fırsatçıların
orman kanunu hakim
İstanbul

kirletmişler seni - kına yakmışsın
ruhunu çalmışlar. - ayıkmamışsın
kurtarabilir misin
diyorlar ki ihanet ettik kabaca
onurunu ruhunu acaba
koynunda ölmeyi sevişme sayan
her durumda sırtını sana dayayan
başkent yapmayacak kadar seni kıskanan
kurtaran koruyan
Mustafa Kemal gelir mi bir daha
bir kere daha
Altınboynuza dikilir mi Fatih
İstanbul
ne olur
de
ey insanlık
yağmadan
talandan
ahlaksızdan yalandan
hele de hırsızdan
güzelliğimle kalayım
zor öyle mi İstanbul
haykır
benim eşsiz güzelliğim bile
geçici
geçiyor
zor İstanbul işin zor

Ersan Sarıkaya

İstiyorum

Kendini gerçekleştirmiş
Gönlü yüreği derviş
Kerameti sevgi güneş
Bir evliya olmak istiyorum

Karanlığın ötesini miracı görmüş
Tüm bilimlerin sırrına ermiş
Egede ilk halk devletin kurmuş
Koca Bedrettin e varmak istiyorum

Yalandan gayrı tevhidi
Yobaza inat sevgiyi
Zalimin zulmüne direnci yaşayan
Güzel gönüllere taht kurmak istiyorum

Gayya karanlığında şirki yaşayan
Allah alıp resul pazarlayan
Din ile insanları aldatan
Mundarların başın vurmak istiyorum

İnsanın inekten farkı olmalı
Kissadan payına düşeni almalı
Aç gözlülük doyumsuzluk niye
Varıp şu mundara sormak istiyorum

Bir karnım var nasolsa doyar
Aç açık gezen milyonlar var
Bencillik insanı vicdansız yapar
İnsana hizmette yorulmak istiyorum

Her canlının sonudur ölüm
Tarihte çok ölümsüz gördüm
Uzanı uzanı ölmek yakışmaz gülüm
Sınıf kavgasında vurulmak istiyorum

Kavgam cehaletle din tüccarıyla
Dini yozlaştırıp din uyduranla
İsyanım aydına değil yobaza inanana
Onları bıkmadan uyarmak istiyorum

Pir Sultan Che Deniz
Çok yığıdi şehit verdiniz
Nazım ı Neruda yı Yunus u dinlediniz
Ey insanlık
Uyandığını ayağa kalktığını birleştğini
Yaşamak istiyorum

Ersan Sarıkaya

İşte Gerçek

İçme!
Diyorlar.
Niye?
Ölürsün.
Bildiğim tek gerçek, doğru öleceğim.
Bana bilmediğim bir şey söyleyin.
Haramdır,
Günah diyor yobaz.
Her haram her günah içmek gibi olsaydı
Öbür dünya olmazdı
Olsa bile ikiye ayrılmazdı
Cennet cennet diyorlar
Nasıl nerede bilmiyorlar
Bilinmeyen yere niye gideyim
İstiyorum öğreneyim.
İçiyorum
Cennetteyim
Allahım
Bana içmekten başka günah işletme
Yalvarıyorum
Memlekette
Cennette ya da cehennemde
Beni bir yobaza eş etme.
Amin.
Amen

Ersan Sarıkaya

Karanlıkta Gölge

yaşadıkların seninle kalır
boynunda beşi birlik kolunda bilezik
sadaqatli bir dost gibi
gölgen gibi
izler seni
mazi
kaçarsın
karanlıklara sığınırısın
karanlıkta gölge olmaz
ki
karanlık kararıp kalmaz
kurtulamazsın ki

korkulu bir rüyadır bitmeyen
ne şafak söker ne gün ağarır
yanıtsız bir sorgudur acaba

elan mazi
sözün özü
doğru yaşamalısın
doğruyu yaşamalısın

ise şanslısın

Ersan Sarıkaya

Kıymetlim

KIYMETLİM
Yine efkarlandı gönlüm
söz dinlemiyor
toz duman ortalık
sana ne
ama diyor
sana "kıymetlim" diyenin var
sırf onun için
yakılır yıkılır dünyalar
hepimiz birimiz birimiz hepimiz için
diye büyüdük
öyle öğrendik
öyle bildik
ama biri var ki
o tek başına hepimiz
yolları kesti vurguncu soyguncu
kılıcını kuşanmış kan emici
oysa biz inadına insan sevici
doğa aşığı
kıymetlim diyor kıymetlim
ben onu bırakıp nere giderim
kederim
ona hak ettiği layık olduğu
bir özgürlük hediye edemedim
bari bırakın
bizi bize
bizi gönlümüze bırakın
gönlümce seveyim
haykırayım hayduta
isyan edeyim
belki kıymetlimi
HAKEDERİM

Ersan Sarıkaya

Kim Bu Hiçkimse

ne zaman ki
ya da nerede
ateş
düştüğü değil
her yeri yakar
ne zaman
ve nerede
can
benden senden değil
bizden çıkar
iklim insandır
ortam cennet
olmasa da
bu hayal
ısıtır avutur yürekleri
olacak diyor tarih
olacak sanıyor herkes
değilse yaşanmaz ki

Ersan Sarıkaya

Korkak

ÖDÜ PATLAYAN KORKAK YİĞİT
Kendini bir dava adamı sandın
En kötüsü kendini bir adam sandın
Önüne çıkan aldattı herkese kandın
Korkun dağları sardı ödün patlıyor.

İşin gücün yalan kuru gürültü
Hesabın tutuldu defterin dürüldü
Açık ettin kendini foyan görüldü
Korkuyorsun halktan ödün patlıyor

Ne ocaklar yıktın ne canlar yaktın
Tüm dostlarını yolda bıraktın
Düşmandan değil halkından korktun
Kork günlerin sayılı ödün kopmalı

Kindar dindar dedin böldün
Akşam söyledin sabaha döndün
Hızlı harladın çok çabuk söndün
Korkuyorsun ödün patlıyor patlasın

Değerlerin üzerine ettiğin yeminine uymadın.
Tarımı sanayiye turizmi sağlığı yedin doymadın.
Yıktın varlığımızı taş üstüne taş koymadın
Korkmakta haklısın ödün patlasın.

Paramızla yaptırdın bize kiraladın
Ecdadımızı değerlerimizi karaladın
Ülkeyi ta yüreğinden yaraladın
Korkuyorsun haklısın ödün patlıyor

Kulağını kendi yüreğine bile kapadın
Uyarıyı doğru söyleyeni hakladın
Hırsına esir oldun dünyaya tarihe bakmadın
Korkacaksın yırtılacak ödün

Tarihe nasıl geçeceğini hiç düşünmedin
Höykürdün haykırdın asla gülmedin
Hep aynana baktın aydınlığa dönmedin
Korkun çekilmez ızdırap ödün patlıyor

Varsa yoksa sensin gerisi hiç
Dökülmedi asla senin gibi kerpiç
Yaşayacağın hakettiğin acı bir sonuç
Korkmakta haklısın patlasın ödün

Çocuk bile bilir yalan haramdır
İftira günah zulüm zarardır
Günü gelince hesap sorulacaktır
Korkmakta haklısın ödün patlasın

Sözün uzununu söylenir cahile

Gayri doğru olsanda nafile
Geçirdin sözünü cahile gafile
Maymunun gözü açılıyor ödün kopuyor.

Yaralar kurur acılar diner bir gün
Tarihe kazınır ihanet çirkin ün
Onurlu yurtsever bir nesil yine yeşerir
Bırakacağın mirastan kork patlasın ödün

Ersan Sarıkaya

Küçüğüm

hani, uçurtmalar süzülür ya gökyüzünde
kaygısız
balonlar yarışrlar birbirleriyle
sayısız
çocuklar, çiçekler meleşir
rengarenk
doyumsuz tanımsız bir ahenk
gibi
geldin girdin
hayatıma
canıma
bir kelebek hafifliği ve zerafetiyle
konuverdin camıma
menekşe yaprağından düştü
b i r d a m l a
bir damla elime
bir damla
atılır mı
tutulur mu
oysa nisan yağmuru gibi düşesin isterdim
tüm bedenime tenime
kaderim bir damla
küsülmez ki kadere
şimşekler çakarak yağacağıın
çölünü bul dilerim
sevgiliim
KÜÇÜĞÜM

Ersan Sarıkaya

Küllerimi Yakma

yalnızlığımda kayboldum
dertlerime gölümü canım
.....acıdı her şey
.....canım dedim
canım nerede
.....bırakma beni
.....ellerimi
yakma küllerimi
bırakma beni kaybolduğum yerde
.....derde
canımsın dedim canım nerde

Ersan Sarıkaya

Memleket Meselesi

Mesele memleket
Memleket meselesi
Öyle horon tepip zeybek oynamaya benzemez
ciddi iştir
yaşamayı seçmek ve sevmek gibi
o kadar ciddidir ki
ölmek ökdürmek gibi
ölmemek gerekir elbette ki
bu memleket sorumluluğu
her işin başına alınmalıdır
vatanı savunma zorunluluğu
memleket meselesi bu
terk edilmez devredilmez
işine gelince canın isteyince hele
ortamda uygunsa
memleket memleket denmez
araba arsa avrat almaya benzemez
memleket vatan millet bu
düündür bugündür gelecektir
bu mesele bir borçtur ödenecektir
yaşamak için ekmek mesaisidir hayat
hayat memleket

Ersan Sarıkaya

Merhaba

Dünyanın ucunda bir gül açılmış
Efil efil esen yele merhaba
Karanlığın sonu bir ulu şafak
Sarp kayadan geçen yola merhabaGün be gün yüreğim ulu yalımda
Engel tuzak kurmuş bekler yolumda
Zulümlerde işkencede ölümdede
Bükülmeyen güce kola merhabaAcıda kahırda çekmiş geliyor
Güneşten boşanmış kopmuş geliyor
Bir ışık selidir sökmüş geliyor
Nazım usta coşkun sele merhabaAlınacak Anadolu'nun öcü
Yerde kalmıyacak çekilen acı
Açıldı geliyor şafağın ucu
Şu doğdu doğacak güne merhabaSelam olsun dört bir yana merhaba
Akan kana düşen cana merhaba
Hesap sorulacak güne merhaba
Türküler söyleyen dile merhaba
YAŞAR KEMAL

Ersan Sarıkaya

Nazım

Ŗu nazım hikmeti
dostlar
diriltircesine kıskandım
hangi taŖa aldımsa baŖımı
O na rastladım

Ŗiir dedim
nazım
konu dedim
hikmet
örnek dedim
ran

yeter ulan
tüm devrimci değerler
Nazım Hikmet
kıskanırım elbet

Ersan Sarıkaya

Niçin

NUHUN İHANETİ
dağlarla taşlarla
kurtlarla kuşlarla
börtü böceklerle konuştuk
her konuda anlaştık

.....
sesimizi yellere verdik
penguenlere götürdüler
sözümüzü yağmur damlalarına
her yere serptiler
kimse ıslanmadı

ırmaklar ağlıyor
toprak yasta
kuşlar arılar hasta

zehir üretiyor tüm doğurganlar
engelli doğuyor artık çocuklar

niçin?
ey insanoğlu niçin
bu intihar
bu katliam
bu karanlık
NİÇİN

Ersan Sarıkaya

Nostalji I

hapishanede;
akşam voltaları uzun atılır
acılarından ağır acılar içinde
nice umutsuzluk girdabında
büyük umutların uykusuna yatılır

kısımların, koğuşların kapıları
insanlardan öte
inançların, ilkelerin üstüne kapatılır

mapushanede,
derin çekilir sigaralar,
görüş günü beklenir dört gözle
dört gözle beklenir analar
'lan' der
analardan doğan gardiyanlar
dişler sıkılır, sıkılır yumruklar
elbette 'sabah olacaktır,
sabah olur geceler'
dayan, dayan, dayanılır,

mapushanede;
umut pazarlanır, inanç pazarlanır,
insan sayılmaz, yiğit azarlanır,
çakallar aslan boğar
aslanlar dayanır
mapushane yiğit yatağı bilinir,
mapushanede yiğitlik kapaltında, şimdilik emanettedir.

(Kayseri 85)

Ersan Sarıkaya

Öğrendim ki

Yaşamak gözlenmekmiş
kavuşmak için
Yaşamak özlenmekmiş
sevişmek için
Yaşamak aranmış
saf, temiz duygularda
Yaşamak anılmak, anımsanmış
yarı kalmış uykularda
Yaşamak ak yazmalı, al yanaklı gelinin
siyah gözünde baygın bakış
ince belinde kemer imiş
Yaşamak sevda demek, sevda ise
'gen' imiş
Yaşamadım, yaşamadı kimse
umut-özlem-beklenti-korku-sevinç
olmadık, olamadık ise birine
kara tarlada sarı diken
onurlu-haklı- kavgada hançer
meydanın tam ortasında kör kurşun
saplanınca
acıyla
'ahhhhh' demesiymiş birinin benim yerime
Yaşamak sevilmiş meğer
bir güzele, gönlünce
Yaşamadım, yaşamıyorum derim de
anlamaz kimse

(Temmuz 1984)

Ersan Sarıkaya

Ölmekte Yetmiyor Artık

Brütüs'e sitem etme ey Sezar
Brütüs'ün ihanetinde
seni bir kerede öldüren mertlik var
21.asrın brütüsleri
diriltip, diriltip öldürüyorlar

tüfeği tanıyınca Köroğlu
 demiş, 'mertlik bozuldu'
şimdinin namertleri tüfek aratır oldu

rüşvet, torpil, kayırma

n'olur tarih tekrür etse,
insanlık yeni Brtüsler üretse! ! !

Ersan Sarıkaya

Ömrümüz Aritmetikmiş

yeni başlamıştım göreve
dünyayı kurtarmak üzere
kurşun bakışlı
serçe ürküslü
zeynep güzelliğide
bir çocuk
"benim babam
çok iyi öğretmendir
hesap yapar her zaman
sesizce duyardım
ekmek
su elektrik
yol
kira
bakkala manava kasaba"
demişti
gülmüştüm
bekardım
evrene kör bakardım

lanet olsun
günümüzün en iyi öğretmeniyim
aritmetikte en kötüsü olmak isterdim
her türlü hesaba küstüm
kırdım kalemimi

öğle paydosu yarım ekmek arası patates yerken
allah zenginin yokluğunu vermesin derken
mutlu ve umutlu
ve kaderimizi elinde tutan
garibana bıraktım

ahımı
mirasımı

Ersan Sarıkaya

Öteki Ben

İki kişiyim
Biri ben
Diğeri öteki ben

Yol bitince
Söz tükenince
Göz görmeyince

"Güneşin doğması için
Batması gerek "
Diyor öteki ben

Güneş doğmuş doğmamış neyime
diyorum
Asıl herşeye sahip olduğunu sanandır
Hiç bir şeyi olmayan
Diyor öteki ben.

Ve
Ekliyor
Tek zavallı
Ötekisi olmayan

Ersan Sarıkaya

Özeleştiri

ÖZELEŞTİRİ

Bir basın açıklamasın da
Ya da bir yürüyüşte
Bulunup boy göstermekle
Ya da lokallerde süslü sözler söylemekle
Olmuyor bu iş
Olmadı
Olmaz

Teori pratik bir olmayınca
Ne yaptığını ne dediğini halk anlamayınca
İşince gönlünce kendine oynayınca
Olmuyor bu iş
Olmadı
Olmaz

Büyük davanın küçük adamı
Küçük örgütün kocamanı
Üretime çevresine yabancı
Sözde paylaşımcı gerçekte bencil olunca
Olmuyor bu iş
Olmadı
Olmaz

Kendine kendince demokrat
Herkesi faşist
Devrimcilik mesai sanki bir sosyalist
Bir goşist
Ortam uygunsu şahin
Aslında serçe misali anarşist olunca
Olmuyor bu iş
Olmadı
Olmaz

Hak bir doğru bir yol bir
İş çok ciddi eğlence değil
Gönlün büyüdükçe sen küçül
İdeoloji kitaplarda değil ailen kültür
Bölme birleştir
Bak ne güzel olur her iş
Olmalı
Olacak

Kendini tatmin için davacı değil
Davayın önünde dervişçe eğil
Pirimiz Pir Sultan Bedrettin bil
Atatürk ün olmadığı dava dava değil
Yeter artık kendine gel
Bak ne güzel oluyor ülke
Olmalı
Olacak.

Laf değil sözlerim yaşadım gördüm
Yüzlerce doğru içine gömüldüm
Doğru olduğum için kovuldum dövüldüm
Hiç almadım hep verdim
Yoksul işçi emekçi tek derdim
Bunun için inadına çok güzel yaşam
Olmalı
Olacak.

Ersan Sarıkaya

Özrü Kabahatinden Büyük Günahkara

doluştuk canlar karşısına sihirli camın
saat 20 dedik görelim endamını Dünyanın
ülkemin ve ulusumun ayıbı
yüz karalarından insanlığın
zalim züllü hakkının kardeşi-kefillerinden karanlığın-
çıktı ilk önümüze
hiddetlendi; baka baka gözlerimize
<<ışkence yok, haksızlık yok ülkede>>
ve bir de
bu gün olmaz-yarın belki
bu gün asla-

.....
yürekler karadı sihirli camla
sihirli camla renklere büründü yüzler
herkes de ışkenceden taze izler
orta da
tanık doğan gün
tanık adalet adına işlenen adli cinayetler

ve Güney Kore. halk ayakta, halk sokakta
ve biz, ve Türkiye'm "halk düşmanları" revaçta

bu ayıp benim, bu ayıp bizim
bu ayıp tarihe kazındı
silemem,
yaşadıklarımızı anlatacak yol var mı-anlatmıyoruz-
bilemem
yaralı yüreklerin yüküne yük eklendi
ertesi saat 20 beklendi

n'etekim.....

(Malatya Kasım 87)

Ersan Sarıkaya

Romantik

Cilve bilmez naz bilmez
Bir tek tatlı söz bilmez
Yarana merhem olmaz
Bi de romantizm demez mi

Eksiğini tamamlamaz
Ne haldesin anlamaz
Laf dersen tam bir cambaz
Bir de romantizm demez mi

Yalnız kendi için giyinir
Güzelim diye övünür
Her şeyine dövünür
Bir de romantizm demez mi

Kendi olmaz özenir
Her davayı o kazanır
Yedirir midem kazanır
Bir de romantizm demez mi

Her ilki benden bekler
Derdime dert ekler
Yorgan iğnesiyle gömlek diker
Bir de romantizm demez mi

Benden çok anasına düşkün
Gün yirmi üç saat küskün
Bittim canımdan tırsdım
Bir de romantizm demez mi

Ayıp her şeyi diyemem
Anlayın onu siz
Şekilsiz dudak biçimsiz diz
Bi de romantizm demez mi

Ersan Sarıkaya

Sanal Dünya Sevdaları

sanırsın nisan yağmuru
nereye
ne zaman yağacak
sağanak mı
salak ıslatan mı
sanal dünya sevdaları

görüntüsü yüreğini
dokunursun elini yakar
mayası petrol
sanal dünya sevdaları

aşk onurdu
sevgili herşey
şimdi
her hangi bir şey
sanal dünya sevdaları

geçmişten ders alırdık
geleceği sevgi üstüne kurardık
arsız bencil bir varlık
sanal dünya sevdaları

sanal diplomalı devletbaşkanı
sanal imanlı taraftarları
ak ım diyen karaları
gibi sanal dünya sevdaları

Ersan Sarıkaya

Seni Öyle Sevdim Ki

seni öyle sevdim ki
mecnunum
tüm güzeller leyla bana
ama
yüreğimi yakan bir güzel değil
yüreğimin güzelliğidir
seni öyle sevdim ki
bir aşkı yürütmenin
bin bir yolu var
söz konusu sen olunca
kapandı bütün yollar
yanar
yanar
yüreğim yanar
serde sevda var
seni öyle sevdim ki
seni bir sevdim ki
mecnunluktan cayacak kadar

Ersan Sarıkaya

Sevmek Zor İş

'Sevgi yürek işidir'
inanma, sevmedim seni dersem
sevgi ufuktur,
nedeni budur sana el sürmediysem

bana yiğitlikten dem sürme
acıdan, sevinçten söz etme bana
hele güven, dostluk için de
gerçeği dile getiremezsin
eğer birini sevemediyse

birinin acısı çöktümü yüreğine
ağzın dolu dolu güldün mü elin sevincine
kazandıklarından kaybettin mi onlar için

aldın kalemi eline
dökemedin duygularını kağıt üzerine
dügümlendi kaldımı sözün
diktin mi gözlerini gözlerime
dedin mi 'sevmek zor zanaat'

anlatabilirsin
dinlerim seni

(1985)

Ersan Sarıkaya

Soru

'hangi yıldız senden daha parlak
doğdu mu bir gün
senden daha aydınlık
hangi çiçek senden daha güzel?
hem bana ne
zühre yıldızından
aydınlık günden
çiçeklerin güzelliklerinden

Sen;
yeniden benim yeniden doğuşumsun
yokluğunla yok oluşumsun
yaklaştıkça, yakınlaştıkça

özlemi artan
özüksün
karakışın ayazında közümsün
iki gözümsün'

.....
.....
.....dedi mi? ? ? ?

biri sana

Ersan Sarıkaya

Şiir Nedir

sevgilisinin dizinde
tüm dişlerini çektirmişte hergele
ilgilenmemiş zalimin zulmü ile
emmi dedi diye bir kız...
üzülmüş !..
bana kara deme dilber demiş
aç açık hasta çaresiz
önemsememiş...
bak sen şu kadir bilmezliğe
ferman padişahınsa dağlar bizimdir...
benden selam edin bolu beyine
diyenler o kadar itibar görmemiş...
necip haini de şair nazım hikmet te...
divancı olup diline ihanet eden de...
enver gökçe de....
öyleyse
iki şiir var iki de şair;
biri hakı hakkı söyler
diğeri haykırır karanlığı..
bunda yanlış yok
diyalektik bu
doğruyu yanlış yaşatır
güzeli çirkin
gerisi yalan
insan değildir olamaz
bu kanunu anlamayan

Ersan Sarıkaya

Şiir Şiir Gibidir

öyle severim ki şiiri
okurum, yazarım
çocukluğumdan beri
sevgiyi anlatır açıklar şiir
isyani
insanı
yaşamı
en güzelinden
ve
yazmak gelmiyor içimden
diyeceksiniz ki neden?
şiir yazılır mı sevmeden sevilmeden
bir inanç uğruna yaşayıp ölmeden
acıyı açlığı zulmü görmeden
şiir yazılabilir mi?
nazımı yunusu akif i geçmeden
öyle seviyorum ki şiiri
DİLEK
dileğim uğruna senin için ölmek
senin güzelliğini söylemek
şiir
seni anadan üstün sevmek
şiir dilemek
dilenmek
yaşamı
onuru
zaferi
devrimi
işte bu yüzden yazmıyorum
hanginiz daha önemli?

Ersan Sarıkaya

Şikayet

bir ıslık alıyorum
tekerleğin, ateşin, ekmeğin öyküsü
yeniden yazılıyor,
akıtılmış her damla kan
kazınıyor,
gülüşümle güle keserken her yan

çocuklarda bir canlılık bir neşe
heyecan
her tenden her bedenden sevgiler
gökkuşuğı
çevremde
yıkılıveriyor beton duvarlar
eriyor demir kapılar
hayallerimde
heyyyyy he he heyyyyyyy
gel gör ki -yaşıyorum-

(Ekim 87)

Ersan Sarıkaya

Vebal

"azap meleklerinin elindeki adam
derse ben
nakşibendi tarikatının halidi kolundanım
azap melekleri o adamı derhal bırakır"
diyor
ahlaksız
utanmaz
cambaz

Ben de ona
haykırıyorum
buysa din iman "yokum ulan"
reddediyorum dini imanı
eğer doğruysa Kur-an
sensin beni yoldan çıkaran
sorumlusu sensin
vebalı sana
hadi
ver bunun hesabını ALLAHA

Ersan Sarıkaya

Vurun Renkleri

renkler dilini unuttu
yeşil başaklara
kalçası sola elek sağa giderken döküşü
taneleri sicim sicim yağsın yağmur
diye göğü kaplayan kara bulutları
dağıtan beyaz fırtınalar
kızarıyorlar

başaklar sararırken
tırpanlar yeşeriyor

aşkın rengi meti meti metalik
hayat morardı
ölüm beyazlıyor

asaleti çingene kırmızısı aldı
örtmesi gerekirken karanlıkları
kara aydınlık gündüzün ortasında
sırıttıyor
derdimizin dert üreten dermanları
tutun renkleri
vurun renkleri

karişsinlar

Ersan Sarıkaya

Xsentius

M.Ö IX.YY
(Eski bir tapınak yazıtı)

Çevrende koparken fırtınalar
Sükunetle dolaş, zira sükunette huzur var.
Herkesle dost ol, kötülük etme
Unut gitsin, kendini ona benzetme
Ne dediğini anlasın dinleyen
Herkesin hayatı roman, sanma yalnız sensin inleyen
Herkesi, herkesi dinle, ama sen ol teslim olmayan
Sevincin, güzel düşündüğün için olmasın salt
İşlerini herkesten iyi yap
Çalışmayı sevmiyorsan sevdiğin bir iş seç
Yepyeni hayatlar başlatmak için kalma geç
Olduğun gibi görün, görüldüğün gibi ol
Sevmediğin zaman asla yapma rol
Deneyiminden yararlısın insanlar
Sakin seni hükmediyor sanmasınlar
İnsanlığın öğrendiği henüz deniz de kum
Yargılayan olma, sende bir kulsun
Aşka burun kıvrırma sakın pişman olursun.
Çöl ortasında yemyeşil bahçedir aşk,
Marifet aşkın çiçeklerini soldurmamak.
Ahlaksızca kazanacaksın kaybetmek olsun tercihin
Onurunla kaybedersen bir kere terlersin
Haksız kazanç ile utanmayı bile unutursun
İdealler o kadar değerlidirler ki
Yenilsen bile muzaffer olursun
Başkalarını değil kendini kandırırsın,
Gittiğinde arkandan onurla, ozanca anılırsın
Bırak, geçsin yıllar bildikleri gibi
Onlara gülümse
Yapacaklarını yapamaz olursun değilse
Deryada verdiği büyük savaşla ilgilenmez karadakiler
Gemini limana nasıl getirdiğini de bilmezler
Seni limanda görmek ister gözler
Düşmanın yoktur biliyorum, ama biri seni düşman sanabilir
Meydan okur sana, diklenir,
Savaşırın
Savaşırken bile ona saygılı olmayı bilmelisin,
Yoksa nasıl kendine saygı duyabilirsin?
Herkesi sevinçle güldüren ağlayarak doğuşundu
Bunlara dikkat ettinse ardından gerçekten ağlıyorlar şimdi.
Tüm pisliğine, kalleşliğine rağmen
Yinede biricik en güzel mekanımızdır dünya
Sabır, şefkat ve bağışlayıcılıkla anlam kattın sen ona
Sen bütün bunları tek sermayen olan kendine yaptın
İyi de yaptın
İyi insan. Bu şeref senin hakkın.

Kayseri 2003

Ersan Sarıkaya

Yalan

GERÇEK YALAN
Gökkubbenin altında
Söylenecek söz kalmamış.
İnat etmiş insanlar
Payına düşeni almamış.
Cennet diye yaratılmış dünya
İnsan kalbinde bir cennet kurmamış.
Ölümü öldürebileceklerken
Ölümü övmüş
Dönüp Darwin e sövmüş sövüyor
Mağaradan çıkmış yürümüş uzaya
Aradığı elinin altındayken
Yıkılmış yok etmiş yaptığını sanarak
Yalanın peşinden koşmuş inanarak
Nihayet buldu insan gerçeği
Yalan.
Kendisi de
Kavgası da
Dünyası da
Yalan.
Ne yapar neye yarar
Yalanı yalancılıktan yaşayan insan.
Yok olmaya....
Az kaldı

Ersan Sarıkaya

Yaşamın Buz Olup Çatladığı An

bedenini alıp giderken dost
baktığında evreni yutan gözlerine
yaşam buz olur-.....-
çözülür, çözülür
dostluklar ayrılık günleri ile kurulur
kurmuşken düzenini dünyam
bir deli boranla etlerim koparılır
ayağından girer sızı
yüreğine ulaşır
'güle güle git can'
anın yüreğimde yaşar
'gözden ıradıkça' gönülde daha da büyür
zamanla yarışır sevdalarımız

yaşamın cilvelerindendir gidişin
güneşi doğmayan sabahları vardır ayrılığın
kahkalarla gülerken nar çiçeği ağladığımız
sinsi, uyanık, acımasız

güz yaprağı yapar insanı
ayrılık
gözden ıradıkça yaşar, taze, canlı, onurlu
sinsileştikçe ayrılığa inat -hayali şiirleşir
git, gönlünce can
kalbim, beynim sizinle.

Ersan Sarıkaya

Yetmez Mi Artık Ey Halkım

YETMEDİ YETMİYOR EY HALKIM
her sabah zulm çaldı kapınızı
kapınız olduk
koçbaşıyla kırdılar bizi
yetmedi
elinizden lokmanızı aldılar
o lokma biz olduk
çiğnendik sindirildik yetmedi
giyinişinize yürüyüşünüze karıştılar
size ne lan dedik
ilaçlı su cop yedik
yetmedi
insan yerine koyulmadın ey halkım
insanız biz dedik mahkum edildik
yetmedi
darbelerle panzerlerle geldiler üstüne
göğsümüzü siper ettik
kör kurşunlar girdi kalbimize
sevgilimizin gülüşü yerine
yetmedi be yetmedi
el attılar sırtında ki abaya
olmaz bu kadar da dedik zorbaya
çıkardılar bizi sehpaye
yağlı urganı senin için ey halkım
madalya diye taktık boynumuza
yetmedi
pusular kurdular yollarımıza
kahpeçe katlettiler genç yaşımızda
bir ölür bin diriliriz dedik
her vuruluşumuzda
yetmedi sana be halkım
"şarabımızı vermek" için üzüm olup ezildik
katliamcıların hedefine dizildik
acı çektik hasta olduk üzüldük
yetmedi be halkım sana
yetmiyor
"vurulduk ey halkım unutma bizi"
diyerek vurulduk
yorulduk artık ey halkım
biz çok yorulduk
yetmezmi artık
dostunu düşmanını görmene
yorulup utanmazmısın
canlarını zengin için gömmene
kendin için yaşa
kendin için öl artık uyan gafletten
anlaşılan senin için ölmek nafile
yetmezmi boyun eydiğin kafire
yetmedi ey halkım
yetmiyor

Ersan Sarıkaya

Yok Böyle Bir Şey

Dostlar
Bir sevgili tanıdım
Yüzü güzel
.....özü güzel
.....dinlemeye doymuyor
Sözü güzel
Yapraklar kurumasin
Kuşlar vurulmasin
Menekşeler ağlamasin ister
Öyle bir güzel
Ne koca Veysel in gönül tahtı
Ne evliya Yunus un aşkı
Ne keremin aslısı
Bu öyle bir güzel
Keşke Karacaoğlan görseydi
Onu övseydi
Yok böyle bir şey derdi
Güzellik aşkına
Yok böyle bir şey

Ersan Sarıkaya

Yoksul kapitalist

acılar sermayemdir
sıkıntılar servetim benim
zulüm cep harçlığım
çile yaşamım...
ayaklarım hamız
ellerim toprak çigneri
ne gam
yaşıyorum ya ağam
kaç karış doğumla ölüm arası
hangisi daha ağır
yürek ağrısı mı ya da bıçak yarası
kaç metre
saltanatla köleliğin mesafesi
yaşıyorum işte...
tepeden tırnağa acı aksada
ah birde şu "borç" olmasa

Ersan Sarıkaya

Yüregini Öfkenle Demleme

Efkarın ağır gelende çarkıt yüreğine
öfkenle çimdir dengele
demlen
gir içine.....
dinle
çağlar çürüten ozanların sesini

aşk

değildir ki güzelde
aşk gönlünde

ne var ki güzel olmayan evrende
evren var eden evren

efkarın ağır gelende
demlen ister küpte olsun ister şişede
dervişe
hu çektiren
ne aşktı ne ne güzel
demdi dem
demlen
dünyayı döndüren
dem dem dem
demlen

Ersan Sarıkaya

Yüregini Sıcak tut

.....
anacığım
"ey oğul
umutlarını canlı tut
yüregini sıcak....."
 diyorsun
 kapkara sığağında temmuzun
 fildişi soğuk sarmış her yanı
üşümüyor musun
"ey oğul
metin ol
aheste kalk yerinden
ağır, okkalı yürü.....
 diyorsun
en tatlı yerinde uykumun
tan vakti
gün aşıyor
 görmüyor musun

Ersan Sarıkaya